

РЕШЕНИЕ

№ 4573

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4244** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от В. Г. Х. от [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Г.М. срещу решение № 187661 от 31.08.2020 г. постановено по н.а.х.д. № 5519 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 6 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 20-4332-001938 от 20.02.2020 г. С решението съдът е отменил наказателно постановление № 20-4332-001938 от 20.02.2020 г. издадено от началник група СДВР-ОПП, с което на касатора: 1./ за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДВП; 2./ за нарушение на чл. 150А, ал.1 от ЗДВП – глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 177, ал.1 от ЗДВП и 3./ за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон – касационно основание за отмяна по см. на чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК и т. 2 вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Поддържа, че неправилен е изводът на съда по отношение на нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДВП. Относно второто нарушение се твърди недоказаност. Касаторът неправилно бил санкциониран и за нарушение на чл. 150А от ЗДВП. Подробни доводи за неправилността на обжалвания съдебен акт са развити в касационната жалба. По изложените съображения касаторът счита, че решението се явява неправилно, поради което моли съда да го отмени и постанови ново решение, с което да отмени наказателно постановление № 20-4332-001938 от 20.02.2020 г., като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява. С молба депозирана непосредствено преди дата на съдебното заседание, касаторът е заявил, че поддържа жалбата и моли да му бъдат присъдени разноски в производството.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи-отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалваното решение, предмет на касационната проверка, Софийски районен съд, НО, 6 състав е отменил наказателно постановление № № 20-4332-001938 от 20.02.2020 г. издадено от началник група СДВР-ОПП, с което на касатора: 1./ за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДВП е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДВП; 2./ за нарушение на чл. 150А, ал.1 от ЗДВП – глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 177, ал.1 от ЗДВП и 3./ за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДВП.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 12.02.2020 г. касаторът управлявал МПС л.а. „Ауди КУ 7“ с ДК [рег.номер на МПС], в [населено място], и движейки се по [улица], с посока от [улица]към [улица]и на кръстовище с бул. М., бил спряно за проверка от полицейски служители, при която се установило, че водачът управляват МПС под въздействието на алкохол, като отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство и наред с това управлявал л.а при лишаване от право за това по административен ред. За така извършените нарушения му бил съставен АУАН бл. № 0058467 от 12.02.2020 г. Въз основа на АУАН е издадено НП № 20-4332-001938 от

20.02.2020 г., с което за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДВП; 2./ за нарушение на чл. 150А, ал.1 от ЗДВП – глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 177, ал.1 от ЗДВП и 3./ за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДВП.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушенията са безспорно доказани от обективна и субективна страна, квалифицирани са правилно от наказващия орган, като съответни по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на деца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП, в тази му част.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушенията, визирани в нормата на чл. 174, ал.3 от ЗДВП, чл. 150А, ал.1 от ЗДВП и чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДВП.

Разпоредбата на чл. 174 ал.3 от ЗДВП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Нормата съдържа два отделни състава на административни нарушения: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването, на което и да е от горните две

нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. Видно от доказателства по делото, правилно въззивният съд е приел, че е налице първата хипотеза и същата е основание за санкционирането му по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Същевременно, няма данни да е изпълнено и предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, дадено по време на проверката, поради което и правната квалификация на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП в НП е вярна. Наказание е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл.174, ал.3, предл.1 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Словесно в АУАН и в НП ясно е описан отказ да бъде проверен с техническо средство, както и в НП изрично е посочено цифрово предложение 1 на чл.174, ал.3 от ЗДвП, поради което несъмнено е за какво е ангажирана отговорността. Описанието на нарушението в обстоятелствената част на наказателното постановление съответства на дадената правна квалификация на деянието – отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, с което деяние осъществява състава на нарушението по чл. 174, ал.3 ЗДвП. Законодателят, в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 предл. 1 от ЗДвП, е предвидил да бъде санкциониран отказа на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство. Дори и да се извърши впоследствие медицинското изследване, то това не би освободило касатора от административнонаказателна отговорност, тъй като с медицинското изследване не се санира отказа да бъде извършена проверка с техническо средство. Повдигнатото административно обвинение е за нарушението, което касаторът безспорно е извършил и за което е санкциониран.

Относно доводите на касатора, настоящият съдебен състав, намира за ирелевантни твърденият изложени в касационната жалба. Обстоятелството, че касаторът е управлявал МПС във връзка дадени по-рано предписания от полицейски служители, не е основание което да изключва виновното му поведение.

Правилно и в съответствие на закона са и изводите на съда във връзка нарушенията на чл. 150А, ал.1 от ЗДвП и чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДвП. Не се констатира наведените в касационната жалба оплаквания. Управлението на МПС, като едно лице е лишено от това право по съдебен или административен ред е основание за ангажиране на неговата отговорност по реда на чл. 150А, ал.1 от ЗДвП.

Относно нарушението на чл. 100, ал. 1 от ЗДвП, правилно въззивният съд е констатирал, че касаторът с бездействието си - неносене със себе си на свидетелството за регистрация на МПС е извършил формално допуснато нарушение.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XII Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от № 187661 от 31.08.2020 г. постановено по н.а.х.д. № 5519 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 6 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.